

Karin Kneissl to Sputnik: Nord Stream Bombshell, EU Policy on Ukraine, Sino-Russian Gas Cooperation

sputniknews.com/20230210/karin-kneissl-to-sputnik-nord-stream-bombshell-eu-policy-on-ukraine-sino-russian-gas-cooperation-1107328003.html

Během chatu se Kneissl podělila o své myšlenky na řadu palčivých problémů, jako jsou důsledky odhalení Seymoura Hershe o zničení plynovodů Nord Stream, vyhlídky na to, že se Turkiye stane uzlem zemního plynu, a kroky evropských politiků související s probíhajícím konfliktem. na Ukrajině.

Sputnik: Dobré odpoledne. Jsme ve studiu Sputnik v Moskvě a naším dnešním hostem je Karin Kneissl, bývalá rakouská ministryně zahraničních věcí, expertka na Blízký východ a energetická analytička. Vítejte.

Karin Kneissl: Moc děkuji za pozvání.

Sputnik: Nejprve jsem se vás chtěl zeptat na zprávy přicházející z Turkiye, jehož cílem je stát se velkým energetickým centrem. A nyní se zemětřesením , změní se tyto plány? Změní se něco, nebo se již potýkáme s realitou, kdy už je Turkiye energetickým centrem?

Karin Kneissl: Souhlasila bych s tím, že je to ta druhá situace, protože geografie je neměnným historickým faktem a s Tureckem nebo Turkiye, jak tuto zemi od minulého roku oficiálně nazývají, můžete v mnoha ohledech skutečně cítit důležitost geografie.

A tranzitní koridor východ-západ pro dodávky ropy nebo plynu pocházející z Kaspické pánve, pocházející ze Střední Asie, který má být dodáván na evropský trh, když se podíváme zpět na výstavbu a politické přípravy před výstavbou Baku-Tiflis- Ropovod Ceyhan

(BTC), tam jsme již před nějakými 23 nebo 22 lety mohli vidět, do jaké míry hraje Turkiye geostrategickou roli, a to nejen geopolitickou, ale skutečně v pravém smyslu geostrategické role prostřednictvím své geografie. A ropovod Baku-Tiflis-Ceyhan postavený společností BP – jak tomu nyní říkáte Beyond Petroleum nebo British Petroleum? Dá se o tom diskutovat. Ale BP v tom byla vedoucí společností.

A americká vláda, britská vláda, některé další západní vlády byly do toho velmi úzce zapojeny. Někteří komentátoři ještě na počátku 21. století dokonce tvrdili, že změny v domácí gruzínské politice byly způsobeny výstavbou přípravy na stavbu tohoto plynovodu. Takže, Baku-Tiflis-Ceyhan (BTC), už bylo jasné, že Turkiye hraje roli.

Pak přišel v roce 2005 další velký projekt, který vždy zůstal projektem. Jednalo se o takzvaný plynovod Nabucco. Byl jsem dost ošklivý, mohu-li to říci, napsat do knihy tehdy, že kdyby manažeři, kterými byli většinou OMV, rakouská částečně státní společnost, která byla v tom hlavním manažerem, šli do opery a viděli Vídeňská krev od pana Strausse, nazvali by ji Vídeňská krev.

Ale úplnou náhodou se šli podívat na Verdiho Nabucco a nazvali to Nabucco, protože řekli, že to bude jako v Nabucco, víte, Hebrejci v Babylonu – bude to plynovod nezávislosti nebo svobody. A toto téma se nyní v posledních dvou letech vrací s ohledem na nezávislost dodávek ruského plynu.

Ale v té době byl Nabucco velká věc, velmi velká věc. Prosadila to Evropská komise. Mnoho vlád naléhalo, aby se z Kyjeva stal hlavní tranzitní země pro neruský plyn. Takže to bylo tehdy téma.

A pokud jde o mě, byl jsem o tom vždy velmi pochybný, velmi skeptický, protože investovali obrovské množství času, peněz, politických akcí do marketingu celé věci, ale nikdy neměli jedinou

smlouvu na dodávku, nikdy. Šlo o dodávky z Iráku, z Turkmenistánu, Íránu. Nikdy to nefungovalo. Takže tam znovu vstoupil do hry Turkiye a šlo hodně o Nabucco.

Ale pak se věci změnilly, úplně změnilly, protože Turkiye mělo být tranzitní zemí pro evropský trh nezávislou na ruských dodávkách. V roce 2014, pokud si pamatujeme, v březnu až červnu byl South Stream torpédován Evropskou komisí. South Stream měl přivádět ruský plyn přes Černé moře z Novosibirsku do bulharského přístavu.

Ten byl kvůli krymské krizi zcela torpédován a ruská strana čekala od června do prosince. Myslím, že to bylo v prosinci 2014, kdy prezident Putin cestoval do Ankary, setkal se se svým protějškem, prezidentem Erdoganem, a pak se rozhodli úplně opustit nový South Stream a vybudovat TurkStream.

To byla doba na konci roku 2014, kdy se Turkiye stalo energetickým partnerem Ruska, což předtím nebylo ve stejné míře. Turkiye bylo považováno za alternativního energetického partnera, jak se osvobodit od ruské závislosti. A od roku 2014 jsme toho byli svědky stále bližšího získávání energetického partnerství mezi Ankarou a Moskvou.

Sputnik: Protože to bylo ve zprávách tento týden, bylo to velmi důležité oznámení amerických médií. Chtěl jsem to s vámi probrat. A je to téma, které může mít potenciál vyvolat takříkajíc politické zemětřesení, ale z nějakého důvodu se tak neděje. Americký novinář Seymour Hersh počátkem tohoto týdne naznačil, že ropovody Nord Stream byly vyhozeny do povětří při společné sabotážní misi, kterou provedly Washington a Oslo, přičemž Pentagon a norské úřady popíraly jakoukoli účast. Bez ohledu na to, kdo je vinen za zničení ropovodu, Německo je v této situaci jednoznačně velkým poraženým, protože se silně spoléhalo na ruské dodávky plynu. Myslíte si, že incident a obvinění nějak ovlivnily vztahy mezi Německem, Norskem,

Karin Kneissl: Mnoho z nás sledovalo sabotáž. Mnoho evropských metropolí postavilo prst proti Rusku a řeklo: „Bylo to Rusko, kdo vyhodilo do povětří svůj vlastní ropovod“, což byl nesmysl, ale mnozí to udělali. Když se mě v posledních měsících ptali, vždy jsem řekl, dobře, v místnosti je mnoho podezřelých. A já nevěděl...

Jen jste měli nějaké náznaky, jako prezident Biden v lednu oznámil, že pokud Rusko napadne Ukrajinu, bude opuštěno, plynovod. Pro mě byla od roku 2018 jedna věc jasná, že USA byly velmi odhodlány zajistit, aby tento potrubní systém nikdy nebyl uveden do provozu. Nečekal bych, že to dokonce vyhodí do povětří.

Ale řekl jsem veřejně v letech 2018-19, když jsem ještě působil jako ministr, řekl jsem, mám dojem, že i když nemohou zabránit jeho dokončení po stavební stránce, o kterou se snažili, jak mohli, ale nakonec to bylo hotové a pak jsme měli celý certifikační proces od Němců, který se ve skutečnosti neposouval dál.

10. února, 8:06 GMT

A pak se začalo dít to, co se stalo v roce 2022. Ale teď si řekněme, že si mohou být jisti, že to nebude fungovat, protože to vyhodili do vzduchu. Takže tohle je jedna věc.

Pokud jde o Norsko, je to velmi zajímavé, protože Norsko, jak jsem vždy tuto zemi pozoroval, bylo v mnoha našich očích, mohu říci, vždy jako mistr-žák a mediátor diplomacie, aktivní mediátor na Blízkém východě. Vzpomeňme na dohody z Osla z počátku 90. let.

Měli jste mnoho norských ministrů zahraničních věcí, předsedů vlád, kteří se často velmi chytrým a diskrétním způsobem aktivně investovali do diplomacie. Takže fakt, že se Norsko aktivně účastní takového, říkejme tomu teroristického činu, porušování mezinárodního práva, porušování Charty OSN, je pro mě opravdu velkým překvapením.

Sputnik: Jeden z aspektů, které jsem chtěl zmínit a zeptat se vás na to: Seymour Hersh také poukázal ve svém článku na skutečnost, že, cituji: „Žádné velké americké noviny se nezabývaly dřívějšími hrozbami ropovodů, které učinili Biden a Under. Ministryně zahraničí Nulandová,“ jak jste také zmínil. Pokud jsou američtí úředníci skutečně těmi, kdo jsou zodpovědní za objednání útoku na ropovody a média to záměrně kryjí, je bezpečné předpokládat, že jsou spolupachateli tohoto zločinu?

Karin Kneissl: No, možná bych nezašla tak daleko, protože bych si stále ráda představovala, že v určitých médiích existuje nějaký druh nezávislého nastavení agendy. Co bych řekl je, že prostě neinvestují žádné nezávislé myšlení o tom, co by za tím mohlo být.

Je to způsobeno průměrností, no, všeobecným úpadkem, který vidíme v médiích v tom smyslu, že se mnohé zdroje staly odbytími komunikace a ne toho, čemu můžete říkat žurnalistika, jejímž představitelem je stále Seymour Hersh, protože je to někdo, kdo udržuje kladení otázek, kdo investuje čas, odvahu a páteř do snahy zjistit, co se stalo.

A tohle je zvědavost. A jsme v době, kdy mnohá média více uvízla v komunikaci než ve vyšetřování.

Tolik k vaší otázce na žurnalistiku a jejich roli spolupachatelů, mohli dodat, je ještě něco, co bych považoval za důležité sledovat, možná na co navázat. Je to porušení mezinárodního práva. Je to porušení Charty úmluvy Organizace spojených národů. A možná si někteří z

našich diváků pamatují studenou válku, která se odehrávala ve Střední Americe v 80. letech. Nikaragua byla jedním z válečných divadel.

Tehdy v 80. letech minulého století byly tajné akce amerických speciálních sil velmi aktivní: Salvador, Nikaragua, Honduras, mnoho z těchto zemí. A jedna akce, kterou udělali, byla těžba u pobřeží Nikaraguy. Kladení mořských min, které jim bránily v rybolovu a provozování námořních aktivit, námořních aktivit.

Ten případ byl předložen Mezinárodnímu soudnímu dvoru v červnu 1986, pokud si dobře vzpomínám, před pár dny jsem si ho vyhledal a udělal z toho velký případ. Nejprve bych tedy řekl, že v tomto případě má pravomoc Mezinárodní soudní dvůr, který byl zřízen chartou OSN.

Otázkou je, zda budou účastníci případu souhlasit? Víš, souhlas. Ano. Ať o tom mluví ICG. Ale krátce jsem prošel tehdejší argumentaci členů Mezinárodního soudního dvora. A je to velmi zajímavé, protože v mém prvním čtení je mnoho analogií. A tak by měl hrát roli Mezinárodní soudní dvůr. Ale kdo tam půjde?

Upřímně řečeno, pokud jsem pochopil, konsorcium na Nord Stream, nemáte tam žádnou státní agenturu. Máte firmy, protože Nord Stream byl vždy považován za státní projekt. Kancléřka Merkelová léta správně říkala: "toto je obchodní projekt. Je to komerční projekt." Kdo tedy přišel o peníze? Společnosti. miliardy. Ale pochybuji. Upřímně, pochybuji.

9. února, 23:48 GMT

Nevidím Royal Dutch Shell, Total, kteří jsou všichni součástí konsorcia, stejně jako Gazprom, aby šli k soudu, ať už to není Mezinárodní soudní dvůr, o kterém bych řekl, že by tam měli potíže. Je to pro státy. Ale řekněme k soudu, který je předvídan ve smlouvě, protože tam musí být nějaká právní jurisdikce pro případ škody a tak dále.

Možná je to německý soud, možná britský soud. Žádný nápad. Ale pochybuji, myslím, že se toho zdrží. A dovolte mi k tomu dodat, když už mluvíme o právních důsledcích. Možná existuje skupina agentur na ochranu životního prostředí, které také říkají: „No, to byl ekologický terorismus“.

Protože sabotáž vyvolala ohromné uvolnění metanu. A někteří lidé na začátku října loňského roku řekli, že to byla velká škoda na životním prostředí, na mořském životě: od delfínů po velryby a rostliny. Nikdo o tom nikdy nemluvil. Ne v říjnu, ne teď. Takže teď s největší pravděpodobností víme, že to byla nějaká tajná akce CIA plus armády, státní agentury, Norsko, Velká Británie, možná i Švédsko. Nemáme tušení. Ale pachatelů je mnoho.

Takže vzhledem k tomu, že existuje tak obrovský stav pohotovosti, pokud jde o změnu klimatu, zatímco není stav pohotovosti lidí, kteří by řekli: "No, co se tam stalo?" Chci říct, že to byla také záměrná akce proti životnímu prostředí.

Sputnik: Mnoho západních politiků tvrdí, že konflikt na Ukrajině je jejich konflikt. Poukázal jste na tuto skutečnost ve svém sloupku ve Vedomosti, kde jste nedávno citoval nejvyšší německou diplomatku Annalenu Baerbock, která řekla srozumitelnou angličtinou, toto je její citát: "Vedeme válku proti Rusku, ne proti sobě." Později němečtí představitelé uvedli, že Baerbockova slova byla nějakým způsobem špatně interpretována. Ale není to jen ona, kdo dělá taková prohlášení. Nizozemský premiér Mark Rutte v červnu loňského roku prohlásil, že „válka na Ukrajině je naše. Ukrajina musí vyhrát“. Takže, čím je to konflikt? Jsou němečtí, nizozemští a další evropští lídři skutečně na stejné vlně s vlastní voličskou základnou nebo mluví jen sami za sebe?

Karin Kneissl: Velmi dobrá otázka. První reakce, řekl bych, mnoha čtenářů, kteří byli v chatovacích místnostech novin, na sociálních sítích, byla tímto citátem paní Annaleny Baerbock velmi podrážděna a řekla: "No, nemluvíte za mě. Nemluvím." Nechci být součástí války. Kdo vyhlásil válku?" A co bylo možná nejdráždivější, bylo to, že ministerstvo zahraničí ve skutečnosti nejednalo okamžitě.

A když jednala, ukázala prst na Rusko a řekla: "To je zase ruská propaganda dezinterpretací." Celá situace je tedy velmi nepřehledná. Ve svém sloupku pro Vedomosti jsem se také chtěl vrátit v širším historickém kontextu, že ve druhé světové válce jsme vlastně ani neměli válečné vyhlášení.

Naposledy jsme měli velmi formální, správná vyhlášení války v roce 1914. Léto 1914, to bylo jedno ultimátum, které stíhá další ultimátum. A v roce 1919 jsme měli smlouvy, ať už jim říkáte mírové smlouvy nebo smlouvy o důvěře, které ukončily tuto válku, kterou jsme ještě nenazvali první světovou válkou, jen jsme ji nazvali Velkou válkou, Grande Guerre. Ten druhý, vrátíme se k Napoleonovi v roce 1812.

30. ledna, 10:09 GMT

Ačkoli nevyhlásil válku Rusku, začal jen psát a řekl, že bojuje za jakousi polskou nezávislost v uniformě polského Ulamu. Takže bych řekl, že paní Annalena Baerbock byla docela otevřená. Samozřejmě to nyní nemůžete nazvat řádnou formou vyhlášení války, protože ona to nemůže právně, ústavně udělat.

Ale ti, kteří ji hájí, říkají: "No, pojmenovala jen rýče pravými jmény," protože tam stejně je. A jiní řekli: "Jak se to mohlo stát?" Víte, jak to může udělat ministr zahraničních věcí, který by si měl dávat velký pozor na formulace? Ale když to shrnu a shrnu, na západní straně je velký zmatek, protože příslušníci ukrajinské armády jsou cvičeni na německém území, na britském území.

A nezačalo to včera, začalo to před několika lety. Skutečnost, že je tu dodávka těžkých zbraní a tak. Už nemůžete říkat, že jste neutrální nebo že to není vaše válka. Chci říct, že se to de facto děje, ať už tomu chcete dát jakýkoli výklad de jure.

Sputnik: Když ve svém nedávném sloupku mluvil o konfliktu na Ukrajině, poukázal jste také na skutečnost, že evropští politici jednají při řešení problému spíše emocionálně než racionálně. A pro mnoho diplomatů EU je to spíše druh válečné hry než něco vážného. Je nějaká naděje, že se na Západě dočkáme dospělého přístupu k

řešení ukrajinského konfliktu? Jsou v současné době v evropské politice nějakí racionální dospělí? Bud' politické strany, nebo lídři, kteří mohou pomoci najít řešení?

Karin Kneissl: Určitě zbyli dospělí. Neřekl bych, že je to jen jedna velká skupina teenagerů. Ale ti, kteří mají co říct a ti, kteří mají v naší době bohužel podporu zveřejněného názoru, jsou velmi do emocí. Ať už je to paní Ursula von der Leyen, které je, myslím, dnes něco přes šedesát. Chci říct, ona je na hony vzdálená tomu, aby byla puberťačka. Paní Annaleně Baerbock je něco přes čtyřicet. Ale chovají se všichni emocionálně a ne racionálně. A to je velký problém. Nechte tedy dospělé vstoupit do místnosti, prosím.

Sputnik: Rakousko a Maďarsko se na konci ledna dohodly, že nebudou posílat zbraně na Ukrajinu, přičemž ministři obrany obou zemí prohlásili, že si nepřejí další eskalaci nepřátelství. Je velký potenciál v tom, co mohou Budapešť a Vídeň dělat společně v mezinárodním měřítku, nejen pokud jde o Ukrajinu, ale i v jiných záležitostech?

Karin Kneissl: Dovolte mi citovat maďarského úředníka. Myslím, že se jmenuje pan Moina, který už v dubnu loňského roku řekl, pokud se nepletu, že Maďarsko jako člen NATO jedná mnohem neutrálněji než Rakousko, které je de iure neutrální a není NATO člen. Maďarsko zaujalo od prvního dne velmi jasný postoj k válce na Ukrajině. Pokud jde o přerušování všech vztahů s Ruskem, zaujala velmi jasný postoj.

A Maďarsko, stejně jako Polsko, stejně jako Pobaltí, mělo svůj podíl na velmi složité kapitole dějin v době Sovětského svazu. 1956, rozdrčení revoluce maďarskými protikomunistickými rebely. To byla docela velká věc. A já sám mluvím trochu maďarsky. Strávil jsem nějaký čas v Maďarsku. Zním to drama, chcete-li po roce 1956.

Takže i dnes máte veřejné mínění, ať už podporuje vládnoucí stranu Fidesz, nebo ne, které by chtělo vidět zaprvé neválku a zadruhé také nějaký normální vztah s Ruskem. Toto je fakt. Zatímco v Rakousku máte mnohem více válečné štvance na všech úrovních, nejen v médiích. Jsem nějakým způsobem vedlejším poškozením všeho toho válečného štvání čas od času.

To, že obě země řekly, že jsou proti dodávkám zbraní, bych to nepřeháněl. Nemyslím si, že dojde k nějaké pevné spolupráci, protože Maďarsko je ve své pozici mnohem jasnější než Rakousko. A Rakousko bylo, vezměme si také znovuzvoleného spolkového prezidenta, pana Van der Bellena.

Jeho první cesta vedla minulý týden do Kyjeva. A co řekl v Kyjevě? Kritizoval „koloniální válku, kterou Rusko vede proti Ukrajině“. Chci říct, že nemá ponětí o kolonialismu, aby to nazval koloniální válkou. Ale to je také něco, čemu rakouský tisk velmi tleskal a lidé, kteří o tom pak diskutují v chatovacích místnostech tiskových článků, ve skutečnosti nepodporovali.

Sputnik: Chtěl jsem se vás zeptat na zprávu, že Rusko a Čína právě uzavřely dohodu o vývozu plynu do Číny dálněvýchodní cestou s Gazpromem s cílem dodat celkem až 48 miliard metrů krychlových zemního plynu. Jak slibný je tento obrat na východ pro Moskvu? Dokázalo by to dlouhodobě kompenzovat pokles prodeje plynu mezi Ruskem a EU?

Karin Kneissl: Čínsko-ruská spolupráce v oblasti plynu a ropy začala v roce 2004. Pohled na východ se stal jakousi politikou. Ale stále byly smlouvy o dodávkách s Evropou, evropské trhy, samozřejmě mnohem důležitější, také proto, že mnoho plynových a ropných polí, která byla online, která tam byla, je v západní Sibiři a ne ve střední a východní.

Teprve v nedávné minulosti začalo Rusko stále více rozvíjet svá pole i v jiných částech Sibiře. Takže to bylo všechno o západosibiřských polích směřujících na západ. Pak tato energetická spolupráce v roce 2014 nabyla na významu, hodnotě, objemu.

V Šanghaji bylo v květnu 2014 podepsáno tuším asi 30 smluv. Mnoho lidí pak řeklo: "Ach, to je kvůli ukrajinské krizi." No, tak velké smlouvy neuděláte do měsíce. Tyto smlouvy byly připraveny dávno před krymskou krizí.

A připomeňme, že přesně před rokem bylo v Pekingu podepsáno velmi silné partnerství mezi prezidentem Si Ťin-pchingem a prezidentem Putinem o spolupráci mezi Ruskem a Čínou na mnoha úrovních. Chci říct, byla to nejhustší a nejrozsáhlejší dohoda o spolupráci, kterou dosud podepsali. Začalo to tedy před 20 lety a vyvíjí se a nabývá na důležitosti.

Problémem je, že Asie je více než Čína. Čína je důležitý trh, o tom není pochyb. Ale na co jsem také vždy upozorňoval ve svých kurzech na čínském trhu, je - nezapomínejte na demografii. Čína je stárnoucí země, stejně jako Rusko, stejně jako Německo.

Politika jednoho dítěte vedla k demografickému nárůstu. A z dlouhodobého hlediska to není trh budoucnosti. To je také důvod, proč společnosti, státní společnosti, v posledních letech sázejí na Indii, Vietnam, Malajsii, Indonésii a samozřejmě celkově na africký kontinent. Protože z dlouhodobého hlediska bude mít své slovo demografie.

A ať už jde o prodej ropy nebo plynu pro mobilitu nebo pro vytápění nebo pro průmysl, nebo ať už pro německý automobilový průmysl, podívejme se na to také velmi stroze. Před třemi lety jsem napsal knihu o přechodu mobility. A lidé budou stavět své továrny blízko budoucím zákazníkům, což není Evropa.

Sputnik: Chtěl jsem se vás zeptat na váš osobní příběh. Přestěhovali jste se z Evropy. Musel jste se přestěhovat do Libanonu kvůli osobním hrozbám a kvůli tomu, že jste byli deplatformováni a pokusy vás zrušit jako politika a odborníka. Existují nějaké okolnosti, za kterých byste se mohli někdy vrátit do Francie nebo do Evropy obecně, do jiné země? Chybí vám evropský životní styl?

Karin Kneissl: Ano.

Sputnik: Jak je to u vás?

Karin Kneissl: Protože mi to chybí. Do Ruska čas od času přijedu, protože mi chybí Evropa a protože mi chybí evropský životní styl, umění, život ve městě, divadlo. Jsem tedy velmi vděčný, že nyní mohu v příštích deseti dnech učit, protože mi to také umožňuje vše cítit a vdechovat to, co je pro mě Evropa.

Hlavně doufám, že budu moci přijet v létě, protože mi chybí vůně lesa po letním dešti. To je něco, co je součástí mého bytí. Takže z toho důvodu čas od času přijedu do Ruska. Když se vrátíme do Rakouska, bude se muset stát spousta věcí.

Bude to muset být, řeknu to takhle: omluva, protože probíhá obrovská pomluva, ohromná výpověď. A v první řadě o omluvách a dalších věcech. Možná, i když mohu zajít tak daleko, dokonce bych požádal o kompenzaci za všechno, čím jsem musel projít. A ty peníze bych dal charitativním sdružením v Libanonu, protože mě tam nechali žít.

A všechno je to o tom umět žít. Víte, v Rakousku byl můj život na denní úrovni tak nemožný, že jsem se v 56 letech musel rozhodnout odejít. Pokud jde o Francii, byl to veškerý tlak přicházející z Rakouska. Bylo to všechno udání, černé listiny, které Rakušané vytvořili a kolovaly.

Takže v současnosti, když řeknu, že mi chybí Francie, chybí mi ten malý život. Snažil jsem se prosadit na francouzském venkově. Ale pro mě je to zatím bohužel pořád jen o přežití. A je to velmi, velmi únavné, protože Libanon není snadné místo.

Vždycky jsem věděl, že mi nepříjde divné, že tam potřebujete rodinu, abyste tam přežili. Nemáš majetek. Takže, ať už jde o přepravu galonů vody, abyste měli vodu na vaření. Ať už je to vaše vodní nádrž, vaše elektřina, dieselový generátor, to vše musím udělat sám.

A je to velmi, velmi únavné. Nakonec skončíte se spoustou bolestí zad jednoduše kvůli organizaci každodenního života. A co říkají Rakušané? Říkají: "Ach, ona se skrývá v Libanonu, protože chce, protože nyní řídí celou síť KGB na Blízkém východě." Dokonce i mluvčí Strany zelených, která je mladším partnerem ve vládě, vznesl ty nejúžasnější výtky proti mé osobě. A nikdo na to nikdy nereagoval, víš?

Prostě to pokračuje a pokračuje. A jako minule jsem tu byl v prosinci, zveřejnil jsem jen fotku Moskvy pod sněhem a řekl jsem: "Moskva plus sníh rovná se krása." Bylo o mně pět velkých článků. "Jak může jít za svými přáteli a pachateli genocidy? Je v hlavním městě zločinu a genocidy. To je to, co dělá." články. Nemluvím o sociálních sítích. Je to dobře zavedený papír, který by pak mohl strávit jednu celou stránku na fotografii.

Sputnik: Hodně jsme mluvili o médiích a o tom, čím se média stala. Chtěl jsem s vámi mluvit o diplomacii a části vaší kariéry, když jste byl ministrem zahraničí Rakouska. No, vlastně mluvíme dnes 10. února a je to profesionální svátek pro ruské diplomaty. Asi jste se s nimi hodně stýkal, když jste byl nejvyšší diplomat Vídně. Jaké byly vaše dojmy z těchto setkání a interakcí? Nějaké dobré vzpomínky?

Karin Kneissl: No, za prvé, pokud to mohu zkusit říct: „Vam zhelayu v svoy diplomaticheskoy prazdnik horoshey vam raboty“ (Říká rusky: Ve váš diplomatický den vám přeji skvělou práci! – pozn. red. Sputnik) Opravit?

Sputnik: Správně.

Karin Kneissl: Děkuji! Pokud je mi známo, Rusko je jedinou zemí, která slaví den diplomatů. A je to dobré gesto, protože dobrá diplomacie, vždycky říkám: "Za úspěšnou diplomacii nikdy nedostaneš medaili v oboru."

Protože pokud to fungovalo dobře, nedochází ke konfliktu. Zatímco generál dostane medaili za statečnost v poli. Takže diplomacie se nějak nevyplácí, protože pokud ji opravdu děláte dobře, není vidět. Jednáte za obrazovkami, za chodbami, abyste to mohli uskutečnit. To by měla být účinná diplomacie.

Diplomacie je v kómatu minimálně rok. Pokud ne tak proto, že to, co se děje od té doby vyhoštění diplomatů, přerušování vazeb, verbální útoky na všech úrovních, skryté akce jako vyhození potrubí do povětří atd., válka... To vše vedlo ke komatu diplomacie, ne-li prozatím jeho totální smrt. A diplomacie by měla být znovu objevena.

A protože se ptáte na moji interakci s ruskými diplomaty, když jsem se poprvé setkal s ruským velvyslancem, už jsem byl ministrem a neměl jsem žádné kontakty s... Měl jsem to, jen když jsem poprvé v životě cestoval do Moskvy. Šel jsem na ruský konzulát pro všechny papíry, které byly docela těžké.

Ale kromě toho jsem nikdy neměl. A způsob, jakým je konstruován v západních médiích, je, jako bych byl vždy, víte, jakýmsi pěšákem na ruské straně, bohužel. A doufám, že s nějakým přerodem diplomacie, který je potřeba. Také nějaký druh nového náboru. Potřebujete nové mozky. Potřebujete nové lidi.

Potřebujete lidi, kteří jsou pohlední, ale zároveň dostatečně citliví a rozumní, aby navodili tu správnou atmosféru. O tom je diplomacie. Aby se mohly dít věci. A to nám v mnoha a mnoha diplomatických aparátech chybí. Nejen na americkém ministerstvu zahraničí, které bylo vždy o transformativní diplomacii.

Dovolte mi dodat, že Thomas Jefferson, když ještě pracoval v diplomacii pro velmi mladou Republiku Spojené státy, sloužil ve Francii, předrevoluční Francii. Takže byl šokován tím, co viděl ve Versailles. A už tehdy řekl: "Musíme transformovat systém. Musíme znovu objevit." Takže americká diplomacie, pokud si dovolím tvrdit, nikdy nebyla tolik o nevměšování se do vnitřních záležitostí. Vždy šlo o transformaci hostitelské země.

Sputnik: Děkujeme, že jste s námi dnes strávili čas. Jsme ve studiu Sputnik v Moskvě a mluvili jsme s naším hostem Karin Kneissl, bývalou rakouskou ministryní zahraničí, expertkou na Blízký východ a energetickou analytičkou. Děkuji.

Karin Kneissl: Moc děkuji za milý rozhovor, zajímavý rozhovor.

Sputnik: Děkuji.

Trump Campaign Commissioned Independent Research Into 2020 Election Results, Media Reports

49 minutes ago

© AP Photo

Subscribe

International

India

Africa

WASHINGTON (Sputnik) - The 2020 election campaign of Former US President Donald Trump paid specialists from the Berkeley Research Group to study the election results in six states and find proof of fraud, American media reports citing sources.

"They looked at everything: change of addresses, illegal immigrants, ballot harvesting, people voting twice, machines being tampered with, ballots that were sent to vacant addresses that were returned and voted," one person familiar with the work told the newspaper.

About a dozen people from the Berkeley Research Group, including econometricians, worked at the report in the final weeks of 2020, before the January 6 US Capitol riot, but none of the findings were presented to the public or in court, media said on Saturday.

18 March 2021, 12:58 GMT

Four people familiar with the matter told the newspaper that the researchers could not find indisputable proof that Trump was the winner of the election, although they believed that there were voting anomalies and unusual data patterns in several states, as well as some instances in which "laws may have been skirted."

Trump has repeatedly said he considered the results of the 2020 presidential election in several US states to be fraudulent, robbing him of election victory, and has been a subject of a political witch hunt as a result of his efforts to prove election and voter fraud.

© 2023 Sputnik. Všechna práva vyhrazena. 18+